

Equips de Matrimonis

Mare de Déu

Número 141

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

Nadal 2020

"Joia en el món! Jesús és nat!"
(Nadala traduïda per Artur Martorell)

» Sumari

3 Editorial

/ Una Nadal diferent, però sempre lluminós!

4/7 Veu de l'Equip Responsable

/ Tornar a començar,
però amb un esperit nou i millor
/ Un Nadal diferent

8/18 Vida del Moviment:

/ Trobada d'inici de curs 2020-2021
/ Obsequi del llibre
"El matrimoni responsable d'equip".
/ Pensament de l'Equip Rubí 1 en l'actual moment
que vivim dins dels Equips de la Mare de Déu
/ L'experiència d'una reunió
interregional d'Equips mixtes
/ Rosari d'Advent
/ Misteris del Sant Rosari

19/21 Veus dels consiliaris

/ Decàleg de Nadal
/ Que no hi haurà Nadal?
/ Parenostre en Nadal

22/25 Veu dels Equips

/ In memoriam

25 Notes del Secretariat

26 Pregàries al vent

27 Pare Caffarel

/ L'oració, un do de Déu

28 Conte

/ El foc i el Nadal

29 Llibres

/ Fragment de l'Encíclica papal
"Fratelli tutti"

30 Crítica de cinema

/ La vida por delante (La vita davanti a sé)
Netflix, Italia, 2020

31 Tweets del Papa Francesc

FOTO PORTADA: Frontal d'altar de Mosoll. Primer terç del S. XIII. Romànic procedent de l'església de Santa Maria de Mosoll, (Das, Baixa Cerdanya). Actualment al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). La fotografia és gentilesa de Conxita Giró.

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Tel. 934 675 551
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat
Horari del Secretariat:
Dimarts de 10 a 12 h
Compte corrent EMD ('la Caixa'):
ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:
Agustín Labrador i Victoria García
victagus@gmail.com
responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Lourdes Gabarron
Xavier Aixendri i Maria Lluïsa Muñoz
Xavier Pérez i Meritxell Plana
Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat
joan.verge@josoc.cat

» Disseny i impressió:

Publicitat Tafaner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafaner@eltafaner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 141 - NADAL 2020

» *Un Nadal diferent, però sempre lluminós!*

Aquesta pandèmia que estem vivint, ens està ensenyant uns cosa, que hem de ser més humils. Nosaltres, els europeus o occidentals, vivíem dalt d'un núvol de prepotència. Sí que hi havia epidèmies en certs països dits del Tercer Món, com ara l'ebola o el dengue, però aquí, amb una sanitat moderna i eficaç, aquestes coses no ens podien passar. ¡Tanmateix han passat! I els governants dels nostres estats, s'han vist desbordats, sense saber per on tirar. El sistema sanitari ha lluitat fins a l'extenuació, però també donava pals de cec, provant diversos tractaments mentre esperava la vacuna que havia d'immunitzar-nos de la COVID-19.

Una cursa aquesta de les farmacèutiques que anava dirigida a veure qui arribava primer a la meta per embutxacar-se el premi substanciós de la venda del seu producte, en lloc d'aliar-se amb els altres per desenvolupar junts una vacuna eficaç pel bé de la gent.

Nosaltres, els creients, no podem comportar-nos així, en una mena de salvís qui pugui, sinó que hem de ser conscients que anem en el mateix vaixell i ens hem de salvar plegats.

Ara ve Nadal, i potser les famílies no podrem agrupar-nos com abans, a causa de la restricció d'ajuntar-se més d'un cert nombre de persones. I, no obstant, hem de viure aquestes festes amb la il·lusió i l'entusiasme de sempre, sobretot on hi ha joves i infants. Jesús també ve néixer en mig de pobresa i dificultats, però va portar una llum que donava noves esperances a tota la humanitat.

Visquem, doncs, aquest Nadal diferent amb joia, i fem de les dificultats un revulsiu que transformi els nostres comportaments i els nostres cors.

» *Tornar a començar, però amb un esperit nou i millor*

Tornar a començar. Sí, començar novament però no per repetir de la mateixa manera el que havíem fet anteriorment.

Els temps d'Advent i les celebracions nadalenques ens conviden, des de la fe, a encetar el temps nou que se'ns presenta.

Cada any és diferent, perquè les circumstàncies externes i les personals canvien. Aquest any, amb l'epidèmia de la COVID-19, ens trobem condicionats d'una manera ben significativa: prevencions, aïllaments, malalties, defuncions... a tots ens toquen d'alguna o altra manera. I com a conseqüència, greus problemes en els treballs, els negocis, l'economia. Un Nadal ben diferent del d'altres anys; un Nadal de replegament, d'austeritat, de reflexió per replantejar-nos la nostra manera de viure.

Aquestes circumstàncies externes afecten i molt, les celebracions i vivències de la fe, la relació amb la família, els moments de lleure, de relació social, i accentuen la solitud, la pobresa de molts i la marginació dels més febles, dels malats, dels més necessitats i dels immigrants. Situacions tristes que veiem llunyanes, ara ens són més properes i ens toquen o poden tocar a cada un de nosaltres.

Però el temps de Nadal sempre ens convida a l'esperança, a la joia, a la pau a l'amor, a la solidaritat, a una vida cristiana més activa, oberta, generosa i profunda.

Aquest Nadal, no pot ser un Nadal més, marcat per unes circumstàncies externes tristes i desfavorables. Ens equivocariem si ens limitéssim a una actitud que solament es concretés a resistir i esperar temps millors.

Jesús va venir al nostre món per compartir la nostra vida i donar-nos la bona notícia del seu Amor salvador, però va passar per totes de vicissituds del seu món i el seu temps. Jesucrist ens demana que ens preguntem sovint, què ens vol dir per mitjà de tots els esdeveniments que ens toquen de viure. “Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta”. Deixem que Jesús ens parli, deixem que condueixi la nostra vida i orienti els nostres passos. Aquest Nadal hem de fer un pas endavant, de creixement en la fe, en la pregària, en la solidaritat, en l’amor, en la simplicitat de vida, en la valoració de la família i dels amics, en l’agraïment per tot el que podem tenir, i som capaços de donar i de rebre amb bona germanor.

Les paraules del profeta Isaïes, la vida de Joan Baptista, el testimoniatge de Maria la mare de Déu, la callada missió de Josep, la senzillesa dels pastors... i tot el que és de cada any, avui se’ns demana que ho visquem més plenament, deixant que Jesús entri i transformi les nostres vides.

Tornarem a començar, però com si es tractés d’una espiral ascendent que va pujant més i més fins arribar al Crist que tant ens estima.

Bon Nadal, i que la Pau i l’Amor de Jesucrist ompli les nostres famílies.

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Un Nadal diferent

Aquest any està sent diferent, la majoria de persones comenta que ha passat massa de pressa, que com pot ser ja Nadal? És possible que ningú volguéssim que arribés, a veure si teníem una mica més de temps per normalitzar la situació i podíem passar un Nadal com sempre. Però tots sabem que els plans de Déu no són els nostres plans, i tot el que altres anys ha sigut normal, enguany no ho serà.

Mirem l'altra part de tot aquest procés. durant els primers mesos de la pandèmia es va parlar molt de valors humans, d'entrega, d'ajuda, d'acompanyament, de solidaritat..., la llum de l'estiu ens va enlluernar i sembla que haguem oblidat tot el que havíem descobert.

Ara, amb la tardor, amb la foscor que cada dia comença abans, amb aquestes tardes que s'escurcen... ha arribat l'Advent, i fora, als carrers s'encenen les llums de Nadal, convidant-nos a estar alegres, a sortir de casa, a mirar aparadors plens de regals per comprar. ¿I, dins... quines llums tenim dins? Aquesta és la gran pregunta que ens hem de fer. Potser el Nadal d'enguany cal viure'l tornant a l'essencial, allò que vàrem descobrir en els primers mesos de la pandèmia, tornant a celebrar "només" que Déu neix en nosaltres, traient del mig tant de soroll, tant d'enrenou de cuina... i centrant-nos en l'amor que Déu ens té a nosaltres i a la nostra família.

El passat 29 de novembre vàrem resar, tota la regió junta, el rosari i vam encendre l'espelma que es va regalar, com la primera llum de la nostra corona d'Advent, i la primera llum interior, en un camí cap

a la Trobada. El nostre Moviment ens proposa l'oració personal i conjugal com a punts d'esforç que ens ajudaran a encendre cada dia una llum nova d'aquesta corona d'Advent que és la nostra vida.

Us animem que intensifiquem aquesta oració, i que tingueu presents de manera especial a tots aquells equipistes que tenen dificultats, ja siguin materials, de solitud, espirituals..., us animem que estigueu atents als altres, per cuidar-los, perquè pertanyem a la gran família dels Equips de la Mare de Déu i a la família cal amanyagar-la.

Us desitgem Bon Nadal a tothom! i que el Nen Jesús il·lumini cada segon de la vostra vida.

Agustín Labrador i Victoria García

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Trobada d'inici de curs 2020-2021*

Després de les oportunes cridades telefòniques i quedar en un lloc obert i ample com va ser una caseta d'hortal, el mes de juliol, ens vam reunir per preparar l'inici de curs, entre d'altres punts.

Un curs que se'ns presentava atípic i fins i tot complicat degut, com tots ja sabem, a la COVID-19, i amb incertesa però amb inventiva ho adaptàrem al que les normes ens permetien.

L'Església de Santa Maria de Ferreries va ser la que va fer possible que disposéssim de prou espai per mantenir les distàncies i per acollir el màxim de matrimonis que volguessin assistir.

La trobada es va reduir a la celebració de l'eucaristia, en la que ens vàrem sentir acollits per l'esperit del Moviment, es respirava germanor i ganes de retrobar-nos tot i que es va recomanar no fer grups a l'entrada i sortida, cosa un poc difícil però que va ser respectada en tot moment.

L'eucaristia va ser presidida per Berto Vidal, consiliari responsable del Sector, acompanyat del rector de la parròquia Joan Febrer i de Cristòfol Vidal també consiliaris de grup. A l'homilia ens va encoratjar a seguir el nostre camí amb més il·lusió que mai, acompanyats de l'Esperit Sant,

començàvem un nou curs! I amb l'ajuda de Déu sortirem amb més força i ànims per començar aquest nou curs.

Creiem que el que fem té un valor important, per tant els sentiments són el que importa si comptem amb l'ajuda de Déu.

EMD Ciutadella 8 (Menorca)

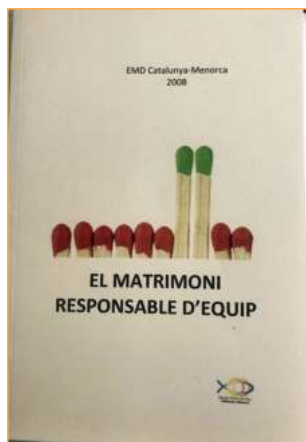
» *Obsequi del llibre “El matrimoni responsable d'equip”.*

El dia de la primera reunió dels sectors A i B de Menorca es va fer un detall, cosa que encara no s'havia fet mai, a les parelles que agafaven el relleu en el càrrec de responsables dels diferents grups. Se'ls va obsequiar amb el llibre “El matrimoni responsable d'equip”.

Els responsables dels sectors varen creure oportú tenir aquest detall per donar més valor a aquesta tasca, tot i que quan se'ls va demanar com afrontaven la responsabilitat, tots es sentien molt recolzats pels altres membres del grup com també pel consiliari al que consideren un membre important dins els grups.

Basi Martí i Goretti Triay

EDIP Menorca

» *Pensament de l'Equip Rubí 1 en l'actual moment que vivim dins dels Equips de la Mare de Déu*

Considerem els actuals membres del Rubí 1, i que solament en som 6, la necessitat de manifestar la nostra decisió, vers si és possible poder seguir dins del Moviment dels EMD, que tanta estimació hem gaudit i la joia dins els nostres cors durant 56 anys.

Certament que durant tant de temps de compartir el camí de la nostra vida, amb el Grup dels 12 membres inicials, dins l'Equip del Rubí 1, i la realitat esdevinguda actualment, considerant els esdeveniments de la pèrdua tant dolorosa dels molt estimats membres que ens han deixat i que ja varen fer el camí cap el Regne de Déu; ens fa considerar diferents aspectes de la nostra molt difícil realitat, el de ser necessari un nou planteig de la nostra situació.

Volem posar de manifest els molts aspectes que hem de valorar i que han estat l'alegria i la joia en la vida del Rubí 1:

Sempre hem gaudit d'una formació molt acurada, a través dels temes d'estudi, posats al nostre abast pels responsables dels EMD, i que han servit per discernir amb veritat, amor i pau, el camí del Regne, inspirats per l'Amor del Pare, la salvació del Crist Ressuscitat i la Llum de l'Esperit Sant. La humilitat, la senzillesa i la gran estimació a la Mare de Déu, vers tots els Membres dels Equips, ens han fet descobrir la gran joia i el fecund alè d'estimació, rebut i compartit.

Els nostres consiliaris, 8 en total, ens han ajudat a descobrir els valors autènticament cristians, a través dels textos desenvolupats. El nostre agraïment més sincer per la seva gran disposició a conèixer, descobrir i gaudir dels molts estimables valors de l'esperit del Moviment, per fer camí de Santedat i donació als germans, dins i fora dels EMD. La interpretació i el sentit dels textos evangèlics, ens han ajudat molt. Cal dir que els membres de l'Equip del Vallès sempre ens han ajudat.

Cal manifestar que dins del nostre Equip, es va compartir amb l'Equip de la Comissió Permanent de Catalunya, com de la responsabilitat del Sector; sent molt agradable i fecunda la gestió encomanada. Els membres, molts d'ells han fet el camí del Regne: El cas del Pare Josep Massana, el Pare Josep Soler i d'altres, que

varen contribuir al desenvolupament del Moviment de Catalunya i Menorca, i del Sector del Vallès; les moltes trobades, molt fecundes: Donem gràcies a Déu!

Per tant, per tot això exposat, cal reconèixer i donar moltes gràcies als integrants del Moviment, matrimonis i consiliaris, i a tots els que segueixen singularment en el nostre Sector. El Moviment és viu, agradable i alhora es creu necessari, pel desenvolupament humà i singularment espiritual dels matrimonis que cerquen una vida autènticament cristiana plena de bondat i d'amor, entre ells, els germans i del gran Amor de Déu Pare.

La nostra actitud, considerem que ha de tenir un camí de l'Esperit de Jesús Salvador, sense l'obligatorietat del que està establert pels EMD: Seguir els textos del curs, la cotització, les reunions preceptives i el que es pugui establir pel desenvolupament i difusió dels EMD.

En definitiva i amb una estimació autènticament joiosa i una actitud d'amor viscuda dins el nostre cor, podem dir:

"VISCA EL MOVIMENT DELS EMD, DE TOT EL MÓN!". Cal seguir fent camí.

Volem poder seguir reunir-nos amb el desig de participar amb el Mn. Josep Esplugues i els sis membres que som actualment, per una nova manera de viure, que puguem desenvolupar, sense una obligatorietat definida, sinó amb una senzillesa, estimació i pau interior per sentir-nos integrats i seguir fent el camí del Regne, sempre amb l'Esperit de Jesús i de la Mare de Déu.

¡UNA MOLT SINCERA ABRAÇADA A TOTS ELS EQUIPS DEL SECTOR DEL VALLÈS I DE CATALUNA I MENORCA!

Sincerament, els membres actuals del Rubí 1, us tindrem dins del cor.

Rubí, 30 d'octubre de 2020

Joan Dalmau i Maria Pilar Fortino

EMD Rubí 1

» *L'experiència d'una reunió interregional d'Equips mixtes*

Com tots els membres dels EMD, vam ser convidats a participar a la reunió interregional d'equips mixtes celebrada el passat 28 de novembre. Aquesta reunió, des d'un primer moment ja vam trobar que estava molt ben organitzada, perquè un cop inscrits vam rebre un munt de material: com connectar-nos pas a pas, les parelles que hi formaríem part, l'esquema de la reunió. El nostre Equip (el número 67) va estar format per 2 parelles de Sevilla, 2 de Lleó, 1 de Granada, 1 de Badajoz i noltros de Menorca.

Es va començar la trobada amb una presentació molt ben feta, fresca i engrescadora per part de na Rocío i en Pedro. Seguidament mossèn Pablo Guija féu una reflexió molt viva damunt l'encíclica "Fratelli tutti" del Papa Francesc. Començarem la reunió com si ens coneguéssim de tota la vida ja que el llenguatge i la manera de fer la reunió és l'habitual en tots els equips: posada en comú, pregària, lectura de l'Evangeli, participació d'un punt concret d'esforç, preguntes per al diàleg i oració final.

Fou una riquesa poder pregar, estudiar i reflexionar entorn de la paràbola del bon samarità i més, en aquest curs, que tenim com a objectiu ser "matrimonis en missió". Ens vam fer un poc nostres les paraules del Papa Francesc quan ens diu que els valors que s'han de viure dins d'una família cristiana (l'acollida, el respecte, el diàleg, el perdó, el servei, el preocupar-se els uns dels altres, la pau, l'amor...) s'han de fer extensibles a la gran família humana.

La veritat, és que aquesta trobada virtual ens va sorprendre gratament, ens hi vam trobar molt bé i van passar tres hores volant!

Creiem que no hem de deixar perdre l'oportunitat que ens brinda el Moviment per participar en tot el que s'organitza. Valorem molt l'esforç i la feineda de tota la gent que ha preparat aquesta trobada tan aclarida i ben feta.

Joan Mir i Àngels Mascaró
EMD Ciutadella 9 (Menorca)

» Rosari d'Advent

Com ja vam dir al vídeo, primer de tot, donar-vos les gràcies per la vostra gran col·laboració, vam rebre gairebé 200 vídeos. D'alta banda, donar les gràcies també als responsables de Sector, perquè han fet molta feina, ells han fet les transferències a les espelmes dels dibuixos i també les han repartit, que de vegades no ha estat feina fàcil, i menys, amb

l'ajuda del confinament. Però gràcies a Déu ho hem pogut fer.

El sentit del Rosari era trobar-nos tota la regió en oració, ser una única veu cap a Déu i a Maria, la nostra Mare, sentir-nos una gran família, que prega unida i que roman unida. Això ho vam aconseguir tots junts, el dia del Rosari, ens vam connectar a la vegada més de 200 famílies i després d'una setmana hi ha hagut 410 visualitzacions. Gràcies a tots per la vostra resposta.

Molts equipistes van sentir la necessitat, no només de resar el Rosari, sinó també de transmetre'ns altres missatges. Això no ho vam poder posar al vídeo del Rosari, però n'hem fet un altre que recull totes aquestes aportacions i comunicacions entranyables. Està penjat a la web, qui no ho hagi fet encara, esteu convidats a visitar el canal YouTube dels Equips de la Mare de Déu (<https://emd-cm.cat/canal-youtube/>).

A més a més, us explicarem l'anècdota del Rosari. Vàrem sol·licitar als responsables de Sector que us demanéssim un vídeo pregant el Parenostre, l'Avemaria o la Glòria. Així doncs, la nostra sorpresa ha estat rebre 63 parenostres i 35 glories, i en canvi, tan sols, 102 avemaries. A l'hora de fer el vídeo ha estat una feina molt difícil, perquè hem hagut de repartir cada Parenostre i el Glòria en molt trossets! Era impossible saber que en serieu tants els que triàrieu pregar la mateixa oració!

Les reflexions triades les vam agafar de les que havia fet el Sant Pare Francesc, com que en general han agradat molt, perquè així ens ho han comunicat, hem decidit de posar-les a la revista escrites, perquè tothom les pugui llegir amb tranquil·litat.

Agustín Labrador i Victòria García

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Misteris del Sant Rosari*

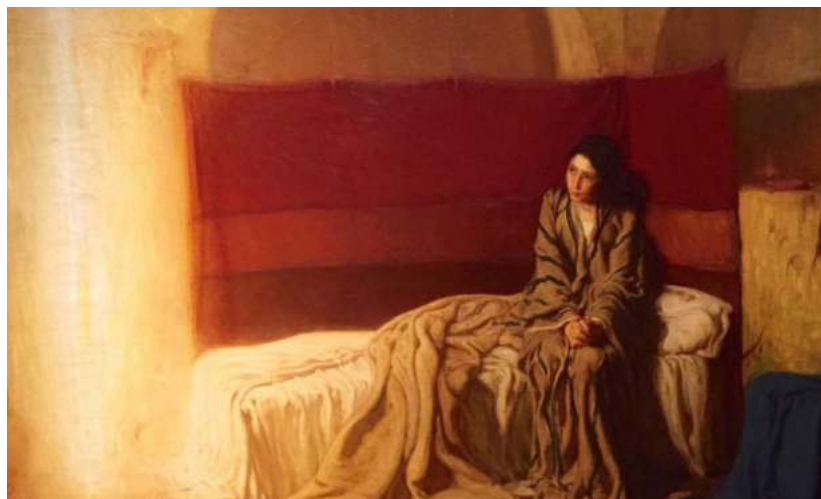
Primer Misteri del Sant Rosari

Déu va predestinar Maria des de sempre com a mare de Jesús i Maria va correspondre a la gràcia i es va abandonar dient a l'àngel: «Faci's en mi segons la teva paraula». També a nosaltres se'ns demana escoltar a Déu que ens parla i acollir la seva voluntat.

L'actitud de Maria de Natzaret ens mostra que és necessari deixar fer a Déu per a ser veritablement com Ell ens vol.

Com hem rebut gratuïtament, així gratuïtament estem cridats a donar, a imitació de Maria que, immediatament després d'acollir l'anunci de l'àngel, va anar a compartir el do de la fecunditat amb la seva parenta Isabel. Perquè, si tot se'ns ha donat, tot s'ha de retornar. De quina manera? Deixant que l'Esperit Sant faci de nosaltres un do per als altres. L'Esperit és un do per a nosaltres i nosaltres, amb la força de l'Esperit, hem de ser un do per als altres i deixar que l'Esperit Sant ens converteixi en instruments d'acolliment, instruments de reconciliació i instruments de perdó. Si la nostra existència es deixa transformar per la gràcia del Senyor, perquè la gràcia del Senyor ens transforma, no podrem conservar per a nosaltres la llum que ve del seu rostre, sinó que la deixarem passar perquè il·lumini als altres.

L'anunci de Déu, el seu àngel, entra en la meua vida, davant meu i em parla. ¿Estic preparat per rebre'l, per deixar-li espai, per escoltar-lo amb atenció?

Segon Misteri del Sant Rosari

Tres paraules sintetitzen l'actitud de Maria: escolta, decisió, acció; paraules que indiquen un camí també per a nosaltres enfront del que ens demana el Senyor en la vida.

1.-Escolta no és un simple "sentir" superficial, sinó és "l'escolta", acte d'atenció, d'acolliment, de disponibilitat cap a Déu. Maria està atenta a Déu, escolta a Déu". Això també serveix per a la nostra vida: escolta de Déu que ens parla, i també escolta de la realitat quotidiana, atenció a les persones, als fets, perquè el Senyor és a la porta de la nostra vida i ens colpeja de moltes maneres, posa senyals en el nostre camí; està en nosaltres la capacitat de veure'ls.

2-Decisió. En la vida és difícil prendre decisions, sovint tendim a posposar-les, a deixar que uns altres decideixin en el nostre lloc, sovint preferim deixar-nos arrossegat pels esdeveniments, a vegades sabem el que hem de fer, però no tenim el coratge o ens sembla massa difícil perquè vol dir anar contracorrent. Maria en l'anunciació, en la Visitació, en les noces de Canà va contracorrent; es posa a l'escolta de Déu, reflexiona i cerca comprendre la realitat, i decideix confiar totalment en Déu, decideix visitar, fins i tot estant embarassada, a la seva anciana parenta, decideix confiar en el Fill amb insistència, per salvar l'alegria de les noces.

3. Acció. Malgrat les dificultats i les crítiques que haurà rebut per la seva decisió de partir, no es va detenir davant de res. De vegades, també nosaltres ens parem a escoltar, a reflexionar sobre el que hauríem de fer, potser també tenim clara la decisió que hem de prendre, però no passem a l'acció. I sobretot no ens posem en joc a nosaltres mateixos movent-nos "sense demora" cap als altres per portar-los la nostra ajuda, la nostra comprensió, la nostra caritat; per portar nosaltres també, com va fer Maria, el que tenim més preciós i que hem rebut, Jesús i el seu Evangeli, amb la paraula i sobretot amb el testimoni concret de la nostra manera d'actuar.

¿Escolto el que Déu em diu, prenc una decisió en la meua vida i actuo en conseqüència i sense demora?

Tercer Misteri del Sant Rosari

La profecia d'Isaïes anuncia l'aparició d'una gran llum que dissipa la foscor. Aquesta llum va néixer a Betlem i va ser rebuda per les mans tendres de Maria, per l'afecte de Josep, per la sorpresa dels pastors. Quan els àngels van anunciar als pastors el naixement del Redemptor, el van fer amb aquestes paraules: «I aquí teniu el senyal: trobareu un nen embolicat en bolquers i ficat al llit en un pessebre». El "senyal" és la humilitat de Déu, la humilitat de Déu portada fins a l'extrem.

Déu ens mira amb ulls plens d'afecte, accepta la nostra misèria, Déu enamorat de la nostra petitesa... contemplem al Nen Jesús acabat de néixer i ficat al llit en un pessebre, ens convida a reflexionar. Com acollim la tendresa de Déu? Em deixo que s'apropi, em deixo abraçar per ell, o li impedeixo que s'acosti? «Però si jo busco al Senyor» (podríem respondre). Tanmateix, el més important no és buscar-lo, sinó deixar que sigui ell qui em trobi i m'acaroni amb afecte. Aquesta és la pregunta que el Nen ens fa amb la seva presència: permeto a Déu que m'estimi?

Quanta necessitat de tendresa té el món d'avui! La resposta del cristià no pot ser més que aquella que Déu dona a la nostra petitesa. «Senyor, ajuda'm a ser com tu, dona'm la gràcia de la tendresa en les circumstàncies més dures de la vida, concedeix-me la gràcia de la proximitat en les necessitats dels altres, de la mansuetud en qualsevol conflicte».

¿Tenim el coratge d'acollir amb tendresa les situacions difícils i els problemes de qui està al nostre costat, o bé preferim solucions impersonals, potser eficaces però sense l'escalf de l'Evangeli?

Quart Misteri del Sant Rosari

En aquest misteri contemplem la purificació de Maria i la presentació de Jesús en el Temple. La família de Natzaret viatja a Jerusalem per complir el que la llei prescrivía. Tota la vida de Jesús és una constant kénosis (buidament), per això podem intuir que, el que sembla un simple compliment de la llei, és un indicatiu del que serà una actitud permanent durant tota la seva vida terrenal. Esdevé Déu tot buidant-se de si mateix i sotmetent-se, en llibertat, a les lleis humanes per pur amor a l'obra redemptora del Pare. Molts no reconeixen el Salvador. Justament els homes religiosos, els savis i entesos, els sacerdots, els levites amb els seus torns de servei en el Temple, els nombrosos pelegrins i devots d'aquell temps, desitjosos de trobar-se amb el Déu Sant d'Israel, no són capaços de captar els signes de la nova i particular presència del Messies. Els més senzills són els que ens donen l'exemple, com aquests dos ancians, Simeó i Anna. Ells sí que són capaços de veure aquell signe i aquella novetat perquè deixen espai a l'Esperit, esperant ser guiats cap al que Déu els havia promès: "la consolació d'Israel. Així, conduïts per l'Esperit, troben en el Temple a aquest Nen: el Crist. Tots dos ancians contempen la veritat i la llum de Déu, que ve "per a il·luminar a les persones..."

En el misteri de la presentació del Senyor se'ns parla d'oferir la nostra vida de cada dia, l'única cosa que tenim, a Déu. En contemplar aquest misteri, podem percebre que es pot viure el lliurament a Déu en el dia a dia, en el quotidià: en la família, en la feina, amb els amics...

En cada cosa que fem, vivim responent a les petites i constants crides de Déu? Potser és només oferir un somriure, una salutació amable, una mà amiga, oferir el nostre perdó, la nostra generositat, el nostre temps, una paraula de consol o simplement la nostra companyia silenciosa.

Cinquè Misteri del Sant Rosari

Tret del que expliquen els Evangelis sobre la primera infància, no sabem res sobre aquests trenta anys. Només destaca un fet: que Jesús, als dotze anys, compleix el precepte de la Llei i realitza la seva primera peregrinació a Jerusalem. Ell es queda en el temple, sense que ho sàpiguen els seus pares, i Maria s'angoixa pel seu fill.

Hi ha dos elements fonamentals reflectits en l'actitud dels pares: «la sorpresa i l'angoixa».

SORPRESA: En la família de Natzaret mai ha faltat la sorpresa, ni tan sols en un moment dramàtic com el de la pèrdua de Jesús: és la capacitat de sorprendre's davant la gradual manifestació del Fill de Déu. Cadascun de nosaltres està cridat a «meravellar-se» davant la gràcia de Jesús, igual que ho van fer els doctors del temple «per la intel·ligència i les respostes del petit». Sorprendre's i meravellar-se és el contrari de donar-ho tot per fet, és el contrari d'interpretar la realitat que ens envolta i els esdeveniments de la història només segons els nostres criteris. Sorprendre's és estar obert als altres, comprendre les raons dels altres: aquesta actitud és important per sanar les relacions compromeses entre les persones, i també és indispensable per sanar les ferides obertes dins de la família.

ANGOIXA: Hem de sentir-nos angoyats quan durant més de tres dies oblidem a Jesús, sense resar, sense llegir l'Evangeli, sense sentir la necessitat de la seva presència i la seva amistat consoladora. Maria i Josep el van buscar i el van trobar en el temple mentre ensenyava: és sobretot a la casa de Déu on podem trobar al diví Mestre i acceptar el seu missatge de salvació. En la celebració eucarística tenim una experiència viva de Crist; ell ens parla, ens ofereix la seva Paraula que il·lumina el nostre camí, ens dóna el seu Cos en l'Eucaristia de la qual prenem forces per a afrontar les dificultats de cada dia.

¿Em sé sorprendre quan veig les coses bones dels altres, i així resoldre els problemes familiars? M'angoixo quan m'allunyo de Jesús?

» *Decàleg de Nadal*

1. Nadal no és una data, Nadal és una manera de viure fent néixer i fent reviure tot allò que és al nostre costat.
2. És Nadal quan t'apropes a algú, callés, esperes i confies en ell per damunt de tot.
3. És Nadal quan deixes el teu lloc i surts a “plantar-te” en els llocs dels darrers.
4. És Nadal quan agraeixes a Déu haver-nos regalat les persones amb les que vivim.
5. És Nadal quan saps escoltar els crits d'algú i aquests et remouen les entranyes.
6. És Nadal quan en lloc de judicar els altres, comprens i estimes.
7. És Nadal quan no gastes pels descosits i comparteixes allò que tens.
8. És Nadal quan la teva mirada i les teves paraules creen esperança, alegria i ganes de viure a qui és amb tu.
9. És Nadal quan deixes que el cor mobilitzi la teva existència de cap a peus a favor dels desafavorits.
10. És Nadal quan veus llum en la nit i la teva llum guia i omple de claror els altres.

Sioni, Material catequètic, “El Rebot”

» *Que no hi haurà Nadal?*

És clar que si!

Més silencis i amb més profunditat.

Més semblant al primer en que Jesús va néixer en soledat.

Sense moltes llums a la terra però amb la de l'estrella de Betlem centellejant rutes de vida en la seva immensitat.

Sense seguicis reals colossals però amb la humilitat de sentir-nos pastors i rabadans buscant la Veritat.

Sense grans taules i amb amargues presències però amb la presència d'un Déu que tot ho omplirà.

QUE NO HI HAURÀ NADAL?

És clar que si!

Sense els carrers de gom a gom però amb el cor enardit pel qui està per arribar.

Sense sorolls ni revetlles, reclams ni estampides... però vivint el Misteri sense por a la "covid-herodes" que vol treure'ns fins el somni d'esperar.

Hi haurà Nadal perquè DÉU està de la nostra banda i comparteix, com Crist ho va fer en un pessebre, la nostra pobresa, prova, plor, angonya i orfandat.

Hi haurà Nadal perquè necessitem una llum divina enmig de la foscor. La COVID-19 mai no podrà arribar al cor ni a l'ànima dels qui al cel posen la seva esperança i el seu alt ideal.

Hi haurà Nadal!

Cantarem Nadales!

DEU NEIXERÀ I ENS PORTARÀ LLIBERTAT!

Javier Leoz, "El Rebost"

» *Parenostre en Nadal*

Ajuda'ns a comprometre'ns per la veritable pau, que neix de la justícia, en aquesta terra, per als homes i dones que tant estimes.

Et demanem que ens encaminem cada dia cap a Betlem, amb el desig de millorar el nostre món, compartint el pa i l'acollida, la pau i l'amistat, la tendresa i l'equitat.

Complirem la teva voluntat de felicitat i de dignitat per la humanitat i el món sencer, quan siguem senzills en les nostres vides, despresos, com-promesos per una vida en plenitud i abundància.

El Nadal de cada dia ens convida a oferir el nostre perdó i a deixar-nos perdonar, a sentir-nos perdonats, a portar la reconciliació al nostre món i a qui camina al nostre costat.

Els que pateixen la marginació, l'odi i la nit de la desesperança, són la crida per trobar-te en les seves existències ferides.

Allà et trobarem si ens fem propers, si abandonem la nostra comoditat i sortim al seuencontre.

Només així trobarem el veritable estel de la felicitat i la integritat per a les nostres vides, i per al món i l'univers que ens envolta i embolcalla amb cura i tendresa.

Anònim, Material catequètic, “El Rebost”

Triat a cura del **P. Josep Maria Rierola**

» *In memoriam*

Benvolguts equipiers,

Les cinc persones que quedem del nostre antic equip Reus 6 tenim la gran pena de comunicar-vos que el passat dia 12 d'octubre va morir, als 91 anys, mossèn Josep Raventós Giral, el nostre consiliari.

Durant 55 anys hem pogut gaudir de la seva admirable paternitat, com un familiar proper i molt estimat. Ens ha acompanyat, instruït i ajudat, tan a nivell personal com evangèlic. Ha estat un bon conseller i un gran mestre. Gràcies a ell hem anat enfortint la nostra fe.

No deixarem mai de valorar el seu admirable esperit de servei, la seva honestedat, fraternitat, intel·ligència i tantes coses més!

Lluitador infatigable; sempre informant-se, sempre aprofundint, sempre, sempre i sempre escrivint...

Ha estat un excel·lent historiador; té un bon recull sobre la història de l'Església de Catalunya i ens ha deixat un gran tresor històric.

Molt bon amic del pare Hilari Regué, monjo de Montserrat. Sovint es trobaven i treballaven junts. Déu els va cridar en pocs dies de diferència.

Veia el futur de l'església des d'un punt de vista molt avançat i ens va ajudar molt a diferenciar i a conèixer la realitat eclesiàstica actual i la que hauria de ser en un futur.

No oblidarem mai el seu exemple i els seus ensenyaments. Regularment ens enviava els seus escrits i homilies per correu electrònic.

Guardem en el més profund del nostre cor els seus inoblidables records que, sens dubte, ens ajudaran a superar la profunda tristesa que sentim per la seva mort.

Mossèn Josep, viuràs sempre entre nosaltres. Descansa en aquesta pau tan merescuda!

**M. Teresa Macaya, vídua de Joaquim Basora,
Marisol Ergueta, vídua de Josep M. Esteban,
M. Dolors Ballvé, vídua De Josep M. Farriol,
Antoni Alonso i
Pilarín Planas
EMD Reus 6**

Marcel·lí Casas Bayerri

Membre de l'Equip Barcelona 98, va morir el dia 17-4-20.
Era un home de fe i una gran persona.

*"Avui fa un dia gris. I són grisos els pensaments
que m'envolten. I, alhora, lluminosos.
Tu ja descansas en el sí del Senyor, en qui creies tant.
Que els Sants i els Àngels vetllin el teu son."*

En nom del nostre Equip, Carme Meix Fuster
EMD Barcelona 98

Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm,4)

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

Marcel·lí Casas, de l'Equip Barcelona 98,
el 17 d'abril de 2020.

Miguel León, de l'Equip Reus 9, 2020.

Esteban Borrell, de l'Equip Barcelona 176,
el 14 d'agost de 2020.

Conxita Piera, de l'Equip Barcelona 13,
el 28 de juliol de 2020. Tenia 100 anys i va ser la darrera
membre del seu Equip (incorporat al Moviment al 1959).

» *In memoriam*

Carta d'agraïment a Mn. Manel Fuentesmilla

“Estimat Manel, fa prop de 20 anys que ens vas conèixer i ens vas animar per formar un grup de matrimonis, alguns ens acabàvem de casar, altres ens hem anat incorporant amb el temps, però sempre amb l’anhel d’oferir-nos espais per tenir cura del nostre matrimoni.

Durant tot aquests anys ens has acompanyat, has compartit amb nosaltres tant els moments de goig i alegria com els moments de tristesa i dolor, sempre al nostre costat, sempre vetllant per nosaltres. No et vas oblidar mai de sants, aniversaris i esdeveniments ni de nosaltres ni dels nostres fills.

Gràcies a tu hem pogut compartir la vida, créixer en la fe, deixar-nos interpel·lar per la realitat i viure amb intensitat la vida en parella i família.

I ens has ensenyat a estimar l'Església.

També tu vas aprendre de nosaltres, et vas apropar i implicar en la vida quotidiana de les famílies, amb els seus dubtes, les seves realitats i les seves angoixes i li vas donar tant de valor que recomanaves a altres mossens a participar de grups de matrimonis. Tampoc va ser fàcil per a tu.

Has estat constant, incansable, compromès, ferm, coherent i perseverant, sempre treballant pel bé de l'Arxiprestat, unint les diferents parròquies en activitats i fent-nos sentir comunitat. A nosaltres no ens deixaves despistar en la nostra pràctica de la Fe, fins i tot ens vas comprometre a participar de les activitats dins l'Església com l'acollida de promesos.

Ens vas oferir l'oportunitat de compartir el missatge evangèlic entre nosaltres i amb el món i a saber respectar les diferents sensibilitats. T'ho creies de debò.

Degut a la malaltia vas haver de renunciar al que més estimaves, servir a l'Església i l'Evangelí. La teva retirada va ser molt valenta. Un exemple per a tots.

I per tot, te'n volem donar les gràcies, moltes gràcies, per tant que ens has donat. I ara Mossèn descansa en pau. T'estimem."

Mort a Sabadell el 5 de novembre de 2020. Va ser consiliari del Equip de la Mare de Déu de l'Equip Sabadell 4 (Sector Vallès). Va ser un estusiaste del Equip per l'acompanyament que fan dels matrimonis i les seves famílies sempre des de la Fe.

Tot l'equip, li estarem sempre agraïts.

EMD Sabadell 4 (Sector Vallès)

» *Notes del Secretariat*

Les circumstàncies actuals de pandèmia fan que al Secretariat no hi hagi ningú per poder-vos atendre. Per a qualsevol cosa només us podeu adreçar per correu electrònic.

Voleu estar al dia de les activitats del Moviment a casa nostra? Consulteu l'agenda al web <https://emd-cm.cat/>

Si voleu la revista en format digital adreceu-vos directament al web <https://emd-cm.cat/>

ADREÇA

Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Horari: dimarts de 10 a 12 h
Telèfon: 934 675 551

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook:
EMD Catalunya-Menorca

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic:

secretariat@emd-cm.cat

<https://emd-cm.cat/>

Aquest Nadal, entre boira i claror,
ens recorda com en som,
de fràgils, els humans.
Enmig de la incertesa,
albirem un futur
molt més respectuós
amb les lleis ancestrals
de la Natura;
units com a germans
amb tots els altres pobles de la Terra.

Carme Meix. Nadal 2020

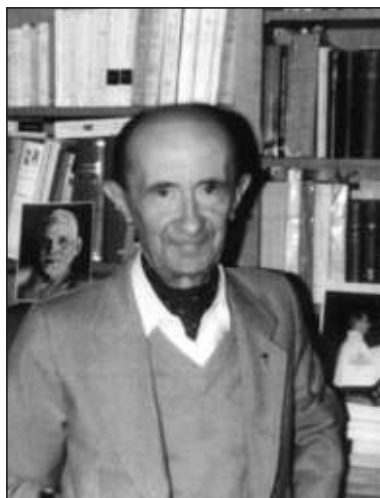
EB
2020

» *L'oració, un do de Déu*

Déu em demana que cregui, i jo m'hi esforço; que estimi el meu proïsme, i m'hi exercito; que sigui pur, i lluito per arribar-hi: aquesta és la reacció espontània de molts cristians. És colpidor, i és una prova de bona voluntat i de generositat. Però és força simplista, signe d'una fe encara pueril, ignorant d'aquella veritat present en totes les pàgines de l'Escriptura, que l'home sense ajut diví és incapaç de plaure a Déu, de respondre a la seva espera.

Creure en el Crist: impossible si Déu no hi intervé; "ningú no ve a mi, si el pare no l'atreu". Estimar: impossible per si sol; és l'Esperit Sant, escriu Sant Pau, qui difon en els nostres cors la caritat. Ésser pur: això s'aconsegueix també per mitjà del Senyor; "Déu meu, creeu en mi un cor ben pur". El mateix passa amb la pregària. Ja ho teniu present?

Heu comprès que calia fer un lloc a l'oració en la vostra vida i us hi esforceu, però no en sortiu, i aleshores us acuseu de no tenir prou traça, prou voluntat, prou perseverança. No us hauríeu de reprotxar més aviat de no tenir una fe adulta? ¿No compteu massa únicament en vós mateix? Voleu fer oració? Demaneu, doncs, a Déu la gràcia de l'oració. Sí, que la vostra pregària sigui per demanar la pregària. La pregària, aquesta flama interior que puja cap a Déu, cal demanar-la com Elies demanava el foc del cel damunt la llenya que havia arreplegat. Demaneu amb perseverança, amb humilitat; impacientment, inoportunament. No oblideu que Crist féu l'elogi de l'amic inoportú, aquell home que no cedeix fins que reïx en allò que cerca.

Pare Henri Caffarel

Cent cartes sobre la pregària,
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

» *El foc i el Nadal*

“Faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat” (Jeremies 33, 15)

En la xardor d'aquells primers dies de juliol culminava una primavera massa seca. Aquell aire calent no anunciava res de bo. I va ser el foc. De poc van servir els esforços del masover i del jovent vingut de la ciutat. Avançava massa valent, ara d'aquí, ara d'allà, deixant al darrere el bosc despullat. Només hi han quedat tristos troncs negres.

L'alzina vella, que encara recorda el segar i batre de l'era, ha restat somorta. Ha passat l'estiu sense el conill i la guilla. Ha passat la tardor sense l'olor humida de la lleneguera. Entre els pins joves, que n'han sortit més malparats que l'alzina, s'espera als llenyataires que vindran a fer-ne estelles.

Avui, en una nit d'hivern, en una nit d'estrelles, l'aire suau ha somogut un borró i dues fulletes. Haurà estat la pluja de tardor, la bonança dels darrers dies?

Al poble, les campanes toquen a Missa del Gall, mentre l'alzina torna a somiar en la primavera.

Ramon M. Serchs Santamaria

Tria de **Lourdes Gabarron**

» ***Fragment de l'Encíclica papal “Fratelli tutti”***

Qui pateix injustícia ha de defensar amb força els seus drets i els de la seva família precisament perquè ha de defensar i preservar la dignitat que li ha estat donada, una dignitat que Déu estima.

Mai no s'avança sense memòria, no s'evoluciona sense una memòria íntegra i lluminosa.

Necessitem desenvolupar la consciència que avui ens salvem tots o no se salva ningú.

És possible anhelar un planeta que assegurí terra, sostre i treball per a tothom.

Els fanatismes que duen a destruir a d'altres són protagonitzats també per persones religioses, sense excloure'n els cristians.

Papa Francesc

Tria a cura de **Carme Meix**

» *La vida por delante* (*La vita davanti a sé*)

Netflix, Italia, 2020

Después de una década sin salir a escena ni estar expuesta a los focos, Sofía Loren vuelve a la pantalla, a sus 86 años interpretando a una mujer judía (Madam Rosa), víctima del holocausto, exprostituta y dedicada a la acogida de niños en su propia casa. Es así como conoce a Momo (Ibrahima Gueye), un niño senegalés huérfano de madre a quien la vida lo ha endurecido de forma atroz.

Más allá de las interpretaciones que son espectaculares, esta tercera adaptación cinematográfica del libro *La vida por delante* de Romain Gary es un mazazo en toda regla sobre nuestras conciencias. En un mundo, el nuestro, donde los inmigrantes encuentran sepelio en las olas del Mediterráneo nosotros nos bañamos en el mismo mar, esta película nos recuerda que el hecho de emigrar no siempre depende de uno mismo, sino que son las circunstancias que a lo largo de la historia de la humanidad nos han llevado a despedirnos de nuestro hogar.

¿Por qué recomendar una historia donde la fe la profesan judíos y musulmanes? Pues porque en realidad la fe de ambas religiones, así como la nuestra, se construye sobre el amor. El mismo que le falta a un niño invisible para la sociedad que no sabe ni en quien cree y que solo la caridad humana es capaz de devolverle la esperanza.

Esta película habla del bien y del mal, de la libertad con la que nacemos, de lo difícil que es elegir y cómo errar nos hace tan humanos; también habla de la soledad, de la esperanza

y sobretodo del amor. Sólo con amor, el pequeño senegalés vuelve a confiar en el prójimo. Sin amor, sólo estima los sueños.

No sé si será la última película de la grandísima Sofía Loren y aunque reconozco que su nombre ha sido motivo de elección, todos los personajes atrapan al espectador. Ante “*La vida por delante*” uno siente vergüenza, rabia, tristeza y, a la vez, unas enormes ganas de vivir.

Meritxell Plana
EMD Barcelona 195

» *Tweets del Papa Francesc*

“Déu omnipotent, que estàs present en tot l'univers i en la més petita de les teves criatures, vessa en nosaltres la força del teu amor perquè cuidem la vida i la bellesa”. (10-10-2020)

“Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família”. (3-10-2020)

“L'Evangeli del dia (Mt 21,28-32) ens interpel·la sobre la forma de viure la nostra vida cristiana, que no està feta de somnis i d'aspiracions boniques, sinó de compromisos concrets per obrir-nos cada cop més a la voluntat de Déu i a l'amor dels germans”. (1-10-2020)

“No tornem a la «normalitat» malalta d'injustícies i degradació ambiental. La normalitat a la que estem cridats és la del Regne de Déu, on el pa arriba a tothom i l'organització social es basa en contribuir, compartir i distribuir”. (1-10-2020)

“La normalitat del Regne de Déu”. (1-10-2020)

Per un millor 2021!